

“Touch Not mine Anointed”

“நான் அபிஷேகம் பண்ணினவர்களை தொடாதே

1 சாமுயேல் 26.

தாவீது ராஜாவின் கடுமையான அனுபவங்கள் - அதுல்லாம் என்னும் கெபி - தாவீது ராஜாவின் சகோதரியின் மகன்கள் - பெத்லகேமி-ருந்து தண்ணீர் - தாவீது, சவுல் ராஜாவை இரண்டு தடவை கொல்லாமல் விட்டான் - தற்காலத்திற்குரிய பாடங்கள்.

“உங்கள் சத்துருக்களை சிநேகியுங்கள்; உங்களைப் பகைக்கிறவர்களுக்கு நன்மை செய்யுங்கள்.” லூக் 6:27

சவுல் ராஜாவால் துரத்தப்பட்டு பின்தொடரப்பட்ட இளைஞனான தாவீதுக்கு மாறுபாடான ஒரு வாழ்க்கைப் பயணம் இருந்தது. சீக்கிரத்தில் அவனோடு சமூகத்தி-ருந்து நீதியாகவோ அநீதியாகவோ ஒதுக்கப்பட்ட ஜனங்கள் சேர்ந்தார்கள். அவர்களில் சிலர் சந்தேகமில்லாமல் குற்றவாளிகள்; சிலர் கடன்பட்டவர்கள்; சிறைக்குச் செல்ல வேண்டிய இவர்கள் சுதந்தரமாயிருக்க வந்தவர்கள், முதலானோர், இந்தப் பிரகாரமாக, தாவீது ஏறக்குறைய நானூறு பேருக்கு தலைவனான். அவர்கள் ஏறக்குறைய ஆயுதம் உடையவர்களாகவும் துணிச்சலானவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

பிற்காலத்தில் அவனது ராஜ்யபாரத்திற்கு அவனை தயார்படுத்த அவனுக்கு ஒரு பெரிய பயிற்சியாக இருந்தது. அது அவனுக்கு சமூகத்தில் நன்மை செய்ய தகுதியற்றவர்களின் உள்ளான நிலைமையை பற்றிய அறிவை கொடுத்தது. அவனும் அவனது சிறு ராணுவமும் தீவனங்கள் மற்றும் விவசாயிகளிடமிருந்து பெற்ற வரிகள் மூலமே ஜீவித்தார்கள். அதற்கு ஈடாக கொள்ளையர்களிடமிருந்தும், பெ-ஸ்தியர்கள் மட்டுமல்ல, யோர்தானுக்கு மறுகரையி-ருந்து

வந்த மோவாபியர்களிடமிருந்தும் அவர்களை பாதுகாத்தார்கள். அந்தக் காலக்கட்டம் வரை சவுல் ராஜாவின் அரசாங்கம் தேவையான போலீஸ் பாதுகாப்பை அவர்களுக்கு கொடுக்கவில்லை என்பது வெளிப்படையாக தெரிகிறது. ராஜா அவனுக்கு கீழாக இருக்கும் மக்களை சரியாக பாதுகாக்கும் வேலையை செய்வதற்கு பதிலாக, அவனது உண்மையான ஊழியக்காரனாகிய தாவீது மேல் பொறாமை கொண்டு, காட்டில் மிருகங்களை துரிதமாக வேட்டையாட பின்தொடருவது போல, அவ்வப்போது அவனை பின் தொடருகிற வேலையை செய்து வந்தான்.

தாவீது கூட வந்தவர்களில் அவனது சகோதரியின் மகன்கள் மூன்று பேர் இருந்தார்கள். பிற்காலத்தில் அவர்கள் தாவீதின் எல்லா வேலைகளிலும் பிரபலமானவர்கள் ஆனார்கள். அதில் ஒருவன், பிற்காலத்தில் சேனைத்தலைவனான யோவாப் என்பவன். மற்ற இருவர் அபிஷாய் மற்றும் ஆசகேல் என்பவர்கள். அவர்கள் பிற்காலத்தில் ராஜ்யத்தில் கீர்த்தி பெற்றவர்களானார்கள்.

தாவீதின் பெருந்தன்மையான குணம்

தாவீதுக்கும் அவனது படையினருக்கும் அதுல்லாம்

என்னும் கெபி தற்போதைக்கு ஒரு பாதுகாப்பான இடமாக இருந்தது. அவன் உள்நாட்டுப் போரை நடத்த தகுதியுள்ளவனாயிருந்தும் கூட அவன் அதை செய்ய மறுத்தது அவனது நன்மதிப்பை உயர்த்தியது. ஆரம்பத்தி-ருந்தே பெரும்பாலான மக்கள் தாவீதுகூட சேர்ந்திருக்கக்கூடும். அதன் மூலம் சலபமாக சவுல் ராஜாவை வென்றிருக்க முடியும். இதுதான் தேவனுடைய சித்தம் என்று தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்க முடியும். சாமுயேல் தீர்க்கதரிசி மூலமாக தேவன் தன்னை ராஜாவாக அபிஷேகம் பண்ணியிருந்தார் என்பதை அவன் நினைவு கூர்ந்தான். மேலும் அவன், தெய்வீக வல்லமையினால் சவு-ன் ராஜ்யபாரத்தை நீக்கிவிட்டு, சவுலுக்குப்பின் அந்த அதிகாரத்தை தனக்கு கொடுப்பார் என்று, தேவனுடைய நேரத்திற்காக காத்திருந்தான்.

இப்படி தேவனுக்காக அவரது பிள்ளைகள் எல்லாம் காத்திருந்தால், அது எப்படி ஆசீர்வாதமாக இருக்கும்! “நான் கொள்ளையாட எழுப்பும் நாள் மட்டும் எனக்கு காத்திருங்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.” தேவனுடைய காலங்களும் வேளைகளும் நமக்கு மிகவும் சிறந்ததாக இருக்கிறது. தேவனுடைய சித்தத்துக்கு மாறாக, அதற்கு முந்திக் கொண்டு செய்யும் எந்த முயற்சியும் நமக்கு எதிரிடையாக இருக்கும். இப்படியாக தாவீது தேவனிடத்தில் முழுவதும் விசுவாசம் உள்ளவனாகவும், கீழ்ப்படித-ன் ஆவியை உடையவனாகவும் இருந்தான். அவன் பரிபூரணமானவனாக இருந்தான் என்பதினாலல்ல, தேவனுடைய சித்தத்தை எப்பொழுதும் நிறைவேற்றவனாக இருந்தான் என்பதினாலல்ல. அவன் தேவனுடைய இருதயத்துக்கு ஏற்ற மனிதனாக இருந்தான். மாமசீக பலவீனத்தினால் சில சமயங்களில் தவறான வழியை பின்பற்றினான். தவறை அறிந்து கொண்ட பிறகு உடனடியாக வருந்துகிறவனாகவும் தேவனுடைய மன்னிப்பை வேண்டுகிறவனாகவும், தனது தவறான வழியைவிட்டு மாறுகிறவனாகவும் இருந்தான்.

ஜோசப் பார்க்கர் என்பவர் விமரிசித்து கூறுகிறதாவது: “உலகில் கிறிஸ்துவின் நிலைமையைப்பற்றி ஒரு நிழலான காட்சியை கண்டுபிடிப்பதில் சிரமமேதுமில்லை. அவர் அசட்டைப் பண்ணப்பட்டவரும், மனுஷரால் புறக்கணிக்கப்பட்ட வருமாயிருந்தார்; அவரது தலையை சாய்க்க இடமில்லை; அவரைச் சுற்றியிருந்த ஜனங்களால் விவரிக்க இயலாத அளவுக்கு வர்ணிக்கப்பட்டார், சொந்த தாழ்வு நிலை, சமூகத்தில் இழிவு நிலை, ஒவ்வொன்றினாலும் வர்ணிக்கப்பட்டார். அதுல்லாம் கெபி என்கிற இந்த யூமியிலே குடியிருந்த போது தேவகுமாரனைச்சுற்றியிருந்தவர்கள் நிச்சயமாக அறிவாளிகளோ, தைரியசா-களோ இல்லை.”

தாவீது தன்னுடையவர்களோடு அதுல்லாம் கெபிக்கு பிரயாணம் செய்தபோது வீட்டு நினைவான வியாதியினால் பாதிக்கப்பட்டான். பெத்லகேமின் கிணற்று நீர் இங்கே இருந்தால் அது எவ்வளவு சுவையாக இருக்கும் என்று கூறினான். உடனே அவனோடே இருந்த விசுவாசமுள்ளவர்களில் மூவர், அவர்களில் அவனது சகோதரியின் மகனும் ஒருவன், தாவீதுக்கு தெரியாமல் ஆபத்தான பிரயாணத்தை மேற்கொண்டார்கள். இரண்டு

காரணங்களால் அது ஆபத்தானது. ஒன்று அவர்கள் சவுல் ராஜாவால் நாடு கடத்தப்பட்டவர்கள்; இரண்டாவது பெத்லகேம் அந்த சமயத்தில் பெ-ஸ்தியர் வசம் இருந்தது. இதையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் மூன்று தைரியமுள்ள மனிதர்கள் தங்களது தலைவனுக்கு அன்பையும் விசுவாசத்தையும் காண்பித்து, பெத்லகேமிலுள்ள அந்த கிணற்றின் தண்ணீரை ஒரு தோல் பையில் கொண்டு வந்தார்கள்.

அதை அவர்கள் கொண்டு வந்து தாவீதும் கொடுத்த போது தாவீது தனது அதிசயத்தக்க விசுவாசமுள்ள இருதயத்தைக் காண்பித்தான். அவர்கள் காண்பித்த பக்தியை அவன் புகழ்ந்ததோடுகூட, அவர்கள் ஆபத்தையும் பொருட்படுத்தாமல், ஓடி தண்ணீரை கொண்டு வந்ததால், அது விலையேறப்பெற்ற, மதிப்பு வாய்ந்ததாக இருந்தபடியால் அதை சாதாரணமாக பயன்படுத்தக்கூடாது என்று அறிவித்தான். அதை தேவனுக்கு ஸ்தோத்திர ப-யாக தரையிலே ஊற்றினான். ஏனெனில் தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதித்து வந்திருக்கிறார். மேலும் இப்படிப்பட்ட விசுவாசமுள்ள தோழர்கள் மூலமாக ஆதரவையும் தேறுதலையும் சந்தோஷத்தையும் கொடுத்திருந்தார். தாவீதின் உயர்ந்த குணமும் தேவன் பேரில் அவனுக்கிருந்த பக்தியும் விசுவாசமும் இந்த செய-ன் மூலம் மிகவும் நேர்த்தியாக வெளிப்படுத்தப்பட்டது! இது அவனை சாதாரண மனிதனைக் காட்டிலும் மிகவும் உயர்ந்தவனாக ஆக்கியது.

ராஜரீக வேலைக்கு பயிற்சி

இந்த சமயத்தில் தாவீதும் அவனது ஊழியர்களும் நோப் என்ற இடத்திலே இருந்தார்கள். அங்கேதான் ஆசாரியனாகிய அகிமேலேக்கு தனது அன்பைக் காண்பித்தான். சவுல்ராஜா இதை வேவுக்காரர் மூலம் அறிந்து, எண்பத்தைந்து ஆசாரியர்களையும் அவர்களது வம்சத்தார் அனைவரையும் கொன்று போட்டான். ஏபோத்துடன் தப்பி வந்த அகிமேலேக்கின் குமாரன் ஒருவன் மூலம் இந்த செய்தி தாவீதுக்கு வந்து சேர்ந்தது. தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவனும் தாவீதுகூட சேர்ந்து கொண்டான். இதெல்லாம் சேர்ந்து தாவீதுக்கு அதிக உறுதியான பாதுகாப்பையும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சவுலைவிட்டு தேவனுடைய கிருபை நீங்கிற்று என்பதையும் வெளிப்படுத்தியது. எனினும் சவுல் தொடர்ந்து தேவனுக்கும் அவருடைய திட்டத்திற்கும் விரோதமாக போராடினான்.

இந்த சூழ்நிலைகளின் கீழ் தாவீதின் இராணுவம் படிப்படியாக அறுநூறு பேரானது. அவனது அனுபவங்கள் வருங்கால அவனது வேலைக்கு தயார்படுத்தும்படி மென்மேலும் பெருகியது. இதைப்பற்றிய பிஷப் வில்பர்போர்ஸ் என்பவரின் குறிப்புகள் கூறுகிறதாவது: “காட்டுக்கு நாடுகடத்தப்பட்ட இந்த வாழ்க்கை அறிவுக்கும் அரசாங்க மனிதர்களுக்கும் பலமான ஒரு பயிற்சியைக் கொடுத்தது. கட்டுக்கடங்காத இப்படிப்பட்டவர்களையெல்லாம் மகா மேன்மையான ஆளுமை குணம் இல்லாமல் கட்டுப்படுத்த முடியாது. மனிதர்களை அடக்கி யாளும் இரகசியங்களையும் இணக்கமில்லாத இருதயமுடையவர்களை ஒற்றுமைக்கும் இசைவுக்கும் கொண்டு வரவும் தாவீது கற்றுக்கொண்டான்.”

அவ்வப்போது சவுல்ராஜாவுக்கு தாவீதை கொல்ல வேண்டும் என்கிற எண்ணம் வரும். அப்படிப்பட்ட ஒரு சமயத்தில் தாவீதும் அவனது ஊழியர்களும் சவக்கலுக்கு மேற்கேயுள்ள கற்பாறை கெபியில் தங்கியிருந்தார்கள். அப்பொழுது சவுல்ராஜா நல்ல பலமுள்ள ஒரு படையுடன் தாவீதை துரத்திச் சென்று அதே கெபியில் ஓய்விற்காக நுழைந்தான், எவ்வளவு காலம் என்பது தெரியாது. கிடோ (Kitto) என்பவர் அந்த கெபி ஆயிரத்து ஐநூறு பேர் தங்கும் அளவுக்கு பெரியதாக இருந்தது என்று கூறுகிறார். இன்னொரு எழுத்தாளர் குறிப்பிடுகிறதாவது:” என்கேதியி-ருந்து இருபது மைல் துரத்திலுள்ள இந்த கெபிகளில் ஒன்றில் ஒரு தடவை முப்பதாயிரம் பேர் ஒளிந்திருந்ததாக ஒரு யாதீகர் நம்மிடம் கூறுகிறார். இந்த கெபிகள் நடு இரவில் மிகவும் இருட்டாக இருக்கும். ஒருவன் வெளியில் நன்கு தெளிவாக பார்க்க இயலும், ஆனால் உள்ளே நான்கு அடிக்கு மேல் பார்க்க இயலாது.”

தாவீதும் அவனது குழுவினரும் கெபியில் இன்னும் பின்னே இருந்தார்கள். சவுலும் அவனது ஆட்களும் அங்கே ஓய்வெடுக்க நுழைந்த பொழுது, தாவீதின் குழுவினரின் விருப்பம் என்னவென்றால், சவுல் கொல்லப்பட வேண்டும். அதனால் அவர்கள் கஷ்டமான அனுபவங்கள் முடிவுக்கு வரவேண்டும். ராஜா செய்திருந்த, செய்து கொண்டிருந்த தீமைகளுக்கு ஒரு நீதியான ஈடாக, அது இருக்க வேண்டும் என்பதாகும். ஆனால் தாவீது அதற்கு சம்மதிக்கவில்லை. எனினும் அதற்கு பதிலாக சவுல்ராஜாவின் சால்வையின் தொங்கலை அறுத்ததின்மூலம், ராஜா, தாவீதின் கைக்குள் இருந்தான் என்பதையும் அவன் நினைத்திருந்தால் ராஜாவை கொன்றிருக்க முடியும் என்பதையும் ஆனால் அப்படிச் செய்யாமல் ராஜாவுக்கு தனது விசுவாசத்தையும் விளங்கச் செய்யும்படி செய்தான்.

பிறகு சவுல்ராஜாவும் அவனது ஆட்களும் ஆபத்திலலாத ஒரு குறிப்பிட்ட தூரம் சென்ற பிறகு, தாவீதும் அவனது ஆட்களும் தாங்கள் அங்கே இருப்பதாகக் காண்பித்தார்கள். ராஜாவை கொல்லாமல் விட்ட அவனது குடிமக்களின் விசுவாசத்தை மெச்சிக் கொள்ளாமல் அவர்களது உயிரை வாங்க தேடுகிறீர்களே என்று ராஜாவை இடித்துரைத்தார்கள். சவு-ன் நல்ல சபாவம் எழும்பியது. அவன் அழுதுகொண்டே “நீ என்னைப் பார்க்கிலும் நீதிமான்” என்று கூறினான். அதன் பிறகு நாடு கடத்தப்பட்ட தாவீதை வேட்டையாடுவது, மறுபடியும் அதை செய்யமாட்டான் என்று ஆணையிட்டு கொடுத்ததோடு, கைவிடப்பட்டது. எனினும் இப்படிப்பட்ட இன்னொரு அனுபவத்தை நமது பாடம் கொஞ்சம் பின்னே சொல்கிறது.

இந்த சமயத்தில் தாவீதும் அவனது தங்கை மகனும் தனியாக சவு-ன் பாலையத்திற்குச் சென்று அவனது தலைமாட்டில் இருந்த அவனது ஈட்டியையும், தண்ணீர் செம்பையும் எடுத்துச் சென்றார்கள். இவைகளுடன் எதிரேயுள்ள மலைக்குச் சென்றார்கள். இடையே ஒரு கணவாய் இருந்தது. அங்கேயிருந்து சவுலுனும் அவனது சேனைகளுனும் பேசும் கேட்கவும் முடியும். தாவீது அங்கேயிருந்து, தான் சவு-ன் வீரர்களைக்காட்டிலும் மிகவும் ஜாக்கிரதையுள்ளவனாக இருந்ததையும் ராஜாவுக்கு மிகவும் விசுவாசமாக இருந்ததையும்

குறிப்பிட்டுச் சொன்னான். மேலும் ஒரு வீரனை அனுப்பினால் தான் அவனது ஈட்டியையும் தண்ணீர் செம்பையும் திரும்பத் தருவதாகக் கூறினான். தான் சவுலுக்கு எந்தவித தீங்கையும் செய்ய விரும்பவில்லை என்பதையும், தான் ராஜாவுக்கு எவ்வளவு உண்மையுள்ளவனாக இருக்கிறேன் என்பதையும் நிரூபிக்கவே இப்படி செய்ததாகக் கூறினான். எனவே சவுல் தன்னை ஒரு எதிரியைப் போல பின் தொடருவது தவறு என்பதை சுட்டிக் காட்டினான்.

இப்படி ஒரு ராஜாவின் பாலையத்துக்குள் நுழைவது என்பது தற்காலத்தில் இயலாத காரியம். ஏனெனில், காவற் காப்பாளர்களை வைத்தல், வே-கள் போன்ற முறைமைகள் தற்காலத்தில் உள்ளன. பழங்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட ஏற்பாடுகள் கிடையாது. தற்காலத்தில் கூட பெரிய அளவில் கிழக்கத்திய நாடுகளில் இப்படி இல்லை. கிதியோனும் அவனது ஆட்களும் இந்த விதமாக ஒரு பாலையத்துக்குள் நுழைந்ததை நினைவுபடுத்துகிறோம். ஆபிரகாம் கூட ஐந்து ராஜாக்களை பின் தொடர்ந்து சென்று, அங்கே ராணுவகாவற்படை இல்லாததால் இரவிலே தூக்கத்திலே அவர்களை முறிய அடித்தான் என்பதை நினைவுபடுத்துகிறோம். கிழக்கத்திய தேசங்களில் அதிக அனுபவமுள்ள ஒரு யாதீகன் கூறுகிறதாவது:

“களைப்பான போது அரேபியர்கள் அதிகமாக தூங்குவார்கள். பிரயாணத்தில் அடிக்கடி எனது கோவோகிழத்தை ஓட்டிகளும் ஊழியர்களும், ஆபத்தானது என்று நினைக்கும் இடங்களில் விழித்திருந்து காவற் காக்கும்படி ஒத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் அவர்கள் தூங்குவதை நான் பார்ப்பேன். பொதுவாக அவர்களது உறக்கம் மிக ஆழ்ந்த உறக்கமாக இருக்கும். அதாவது அவர்கள் விழிக்காமல் என்னால் நடக்க முடியும். ஆனால் அவர்களிடமிருந்து போர்வையை மட்டும் தான் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது.”

ஒரு பிரயோஜனமுள்ள பாடம்

தாவீது, அவனது எதிரியை கொல்லாததற்கு அவன் தந்த விளக்கம் என்னவென்றால், சவுல் தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவன், அவனை தாக்குவது, தேவனுடைய ஏற்பாடுகளை தாக்குவது போ-ருக்கும் என்பதாகும். இந்த தாவீது அதை மனசாட்சியுடன் செய்திருக்க முடியாது. “நான் அபிஷேகம் பண்ணினவர்களை நீங்கள் தொடாமலும், என்னுடைய தீர்க்கதரிசிகளுக்குத் தீங்கு செய்யாமலும் இருங்கள்.”

இந்த கொள்கையை தற்காலத்திலே நமது மனதிலே வைத்துக் கொள்வது நல்லது. எனினும் தற்காலத்தில் ராஜாக்கள் தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்கள் என்று நாம் நினைக்கக்கூடாது. அவர்கள் தாங்களாகவே அபிஷேகம் பண்ணிக் கொண்டவர்கள். அவர்களது ராஜ்யம் இந்த உலகத்தின் ராஜ்யம். மாறாக இஸ்ராயேல் தேவனுடைய விசேஷித்த ராஜ்யம். ஒரு விசேஷித்த உடன்படிக்கை மூலமாக தேவன் அதை அங்கீகரித்திருந்தார். தெய்வீக அதிகாரத்தால் சவுல் ராஜா ஒரு விசேஷித்த அபிஷேக தைலத்தால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருந்தான். அந்த அபிஷேக தைலம் பரிசுத்த ஆவிக்கு நிழலாக இருந்தது. அதே தைலத்தால்

தாவீதை அபிஷேகம் பண்ணியது, சவு-ன் மேல் செய்யப்பட்டிருந்த தேவனுடைய அபிஷேகத்தை குறுக்கீடு செய்யும் உரிமையை கொடுப்பதற்காக அல்ல. ஆனால் சவுலுக்கு பிறகு அவன்தான் ராஜா என்பதற்காகவும், தேவன் அந்த உரிமையை தமது திட்டத்தின்படியான நேரத்திலும் முறையின்படியும் கொடுப்பதற்காகவும் ஆகும்.

புமியின் ராஜ்யங்களின் நாணயம், அவர்கள் பூமியை ஆளுகை செய்தார்கள் என்பதை குறிப்பிட்டாலும், அவர்கள் மேசியாவின் ராஜ்யத்தின் பிரதிநிதிகள் அல்ல என்பதை நாம் அறிவோம், மேசியாவின் ராஜ்யம் இன்னும் ஸ்தாபிக்கப்படவில்லை. “உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக” என்றும் இன்னும் ஜெபித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

புமியின் ஐந்து உலகப் பொது ராஜ்யங்கள்

தேவன் தம்முடைய நிழலான ராஜ்யத்தை இந்த புமியி-ருந்து நீக்கியபோது, கடைசி ராஜாவாகிய சிதேக்கியாவுக்கு கொடுத்த செய்தியாவது: “அது இனி முன்போ-ராது; தாழ்ந்தவனை உயர்த்தி, உயர்ந்தவனைத் தாழ்த்துவேன். அதைக் கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன்; உரிமைக்காரனானவர் வருமட்டும் அது இல்லாதிருக்கும்; அவருக்கே அதைக் கொடுப்பேன்.” இந்த உலகத்தில் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை பொருத்தவரை சிதேக்கியாவின் காலத்தி-ருந்து மேசியாவின் ஆயிர வருட ராஜ்யம்வரை உள்ள இடைப்பட்ட காலத்தில் ஒரு இடைப்பட்ட ராஜ்யங்களைப் பற்றிய செய்தி நமக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் தேவன் புறஜாதியாருக்கு இந்த ராஜ்யத்தை கொடுத்து எப்படிப்பட்ட ஆளுகையை உலகத்தில் அவர்களால் கொடுக்க முடியும் என்பதை காண்பிக்க விரும்பினார். சிதேக்கியாவின் நாட்களாகிய கி.மு.606 முதல் தற்காலம் வரை நான்குவிதமான ராஜ்யங்களை நாம் பெற்றிருந்தோம். அதில் நான்காவது ராஜ்யம் வஞ்சகத்துக்குரியதாக மாற்றப்பட்டிருந்தது. இந்த ராஜ்யங்களாவன: (1) பாபிலோன் (2) மேதிய-பெர்சியா (3) கிரேக்கர் (4) ரோம். ஐரோப்பாவில் உள்ள தற்கால அரசாங்கங்கள் ரோம் ராஜ்யத்திற்கு கீழான ஒரு புதிய மேற்புச்சு பூசப்பட்டதாக இருக்கின்றன. அவர்களது சட்டங்கள், முறைமைகள், நோக்கங்கள், அனைத்தும் ரோம் ராஜ்யத்தை ஒத்து இருக்கிறது. வஞ்சித்து, வஞ்சிக்கப்பட்டு, தங்களை கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களாக கூறிக்கொள்கின்றன. பொதுவான உடன்பாடு மூலம், அகில உலகமும் அவைகளை கிறிஸ்தவ தேசங்கள் -அதாவது கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் என்று கூறி பழக்கப்பட்டுவிட்டன.

வேதாகமம் இதை சித்தரித்து காண்பிக்கிறது. ஒரு அடையாளமான சிலையில் இந்த ராஜ்யங்களையெல்லாம் காண்பிக்கிறது. கால்களும் பாதங்களும் இரும்பு மற்றும் களி மண்ணினால் செய்யப்பட்டதாக, கல்-னாலான பாதத்தைப் போல காண்பிக்கப்பட்டது. கல் என்பது தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்கு அடையாளமாக இருக்கிறது. தற்கால இந்த ஐரோப்பிய ராஜ்யங்கள் போரில் கிறிஸ்தவ ஆவியில்லாதவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றன- அதாவது கோபம், தூர்க்குணம், பொறாமை, பகைகள் மற்றும் வாக்கு வாதங்கள். இவைகள் எல்லாம் “மாம்சம் மற்றும் சாத்தானின் செயல்கள்” என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். இந்த ராஜ்யங்கள் தான் தங்களை மேசியாவின் ராஜ்யங்கள் என்றும் சிலையின் பாதங்களாக குறிப்பிடப்பட்டவை என்றும், சீக்கிரத்தில் பூமியை நிரப்பப்போகிற கல்லாலான ராஜ்யம் என்றும் திரித்துக் கூறுகின்றன. (கூனியேல் 2:31-45)

மனித சக்தி இல்லாமல், “கையால் பெயர்க்கப்படாமல் மலையி-ருந்து பெயர்ந்து உருண்டு வந்த ஒரு கல்லாக” மேசியாவின் ராஜ்யம் சித்தரிக்கப்படுகிறது. சிலையில் பாதங்கள், கால் விரல்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்ட ராஜாக்களின் நாட்களிலே, அந்த கல் சிலையின் மேல் மோதி, அதை நொறுக்கி தூளாக்கியது, அந்த கல்லோ ஒரு பெரிய பர்வதமாகி, அல்லது கர்த்தரின் ராஜ்யமாகி பூமியையெல்லாம் நிரப்பிற்று; இந்த மோதுதல் சமீபித்திருக்கிறது என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். தற்போது (1915) ஐரோப்பாவில் நடக்கும் போர்கள், நாடுகளை பலவீனப்படுத்தவும், மகா பூமியதிர்ச்சி என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ள புரட்சியாகிய அடுத்த நிலைமையாகிய ஆபத்து காலத்திற்கு தயார்படுத்தும்.

புரட்சியைத் தொடர்ந்து சீக்கிரத்தில், அடையாளமான மகா அக்கினி வந்து தற்கால புமியின் முறைமைகளை முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட இருக்கிறது. இந்த அக்கினி என்பது அராஜகத்தை குறிப்பிடுகிறது. இது எல்லா ஆளுகையையும் அதிகாரங்களையும் கவிழ்த்துப் போடும். இப்படியாக தேவன், மனிதனால் அதிகபட்சமாக அடையக்கூடியது போ-யானதும், அழிவுக்கு வழி நடத்தக் கூடியதுமாகும் என்பதை நிரூபிக்க அனுமதித்திருக்கிறார். மனுக்குலம் அனைத்தும் மேசியாவின் ராஜ்யத்திற்காக தயாராகும் என்றும், “சகல ஜாதிகளாலும் விரும்பப்பட்ட” அந்த ராஜ்யம் அறிவிக்கப்படும் என்றும் இந்த பாடத்தின் மூலம் அறிந்து கொள்கிறோம். (ஆகாய் 2:7)

.....